

Csillagrét tündérei

*Harangvirág és a
mágikus megújulás*

Kate Bloom és Emma Pack

Csillagrét

tünderei

*Harangvirág
és a mágikus megújulás*

Kate Bloom és Emma Pack

Tündértan

*Csillagrét lankáin tünde lények
Füvek közt röpdösve éldéglnek,
Sürögve-forogva, szorgoskodva,
Tündérport szórnak a virágokra.*

*A tündérkének az minden vágya,
Hogy valóra váljon a gyermekek álma.
De ember nem láthatja, mikor bűvöl ő,
Mert azt tiltja Pitypang, az Elbűvölő.*

*Ha a tündér meghall egy „bárcsak”-ot,
Egy röpké pillanatig vár csak ott.
Majd királynőjétől kér rá engedélyt,
S hipp-hopp teljesül, mit az apróság remélt.*

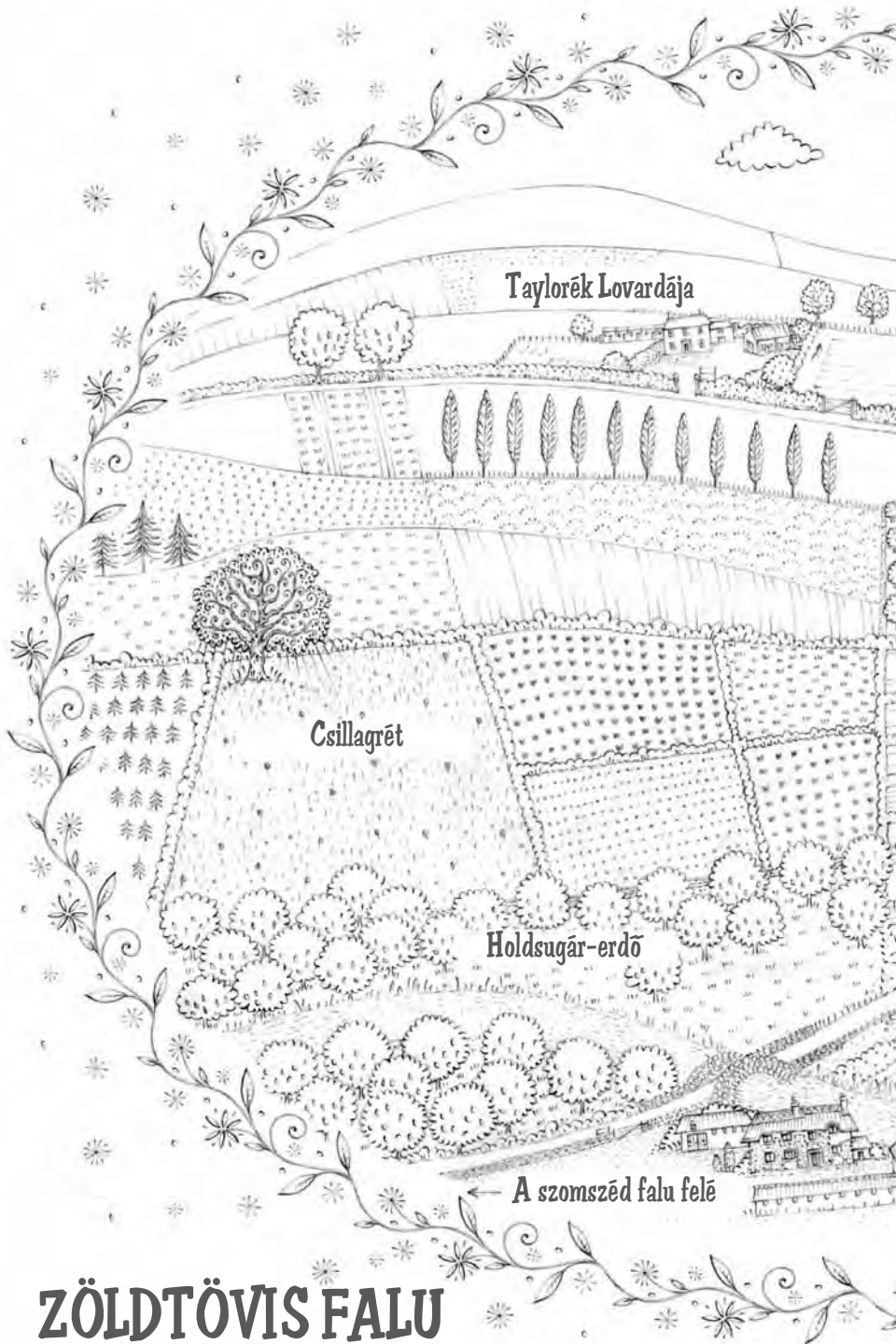

Ha szól Pitypang királynő: „Úgy legyen!”,
Varázspálcájukon fénylő por terem,
S e csodás csillámot szórva szertesztél
Teljesítik, mit a gyermek kérve kért.

Ha a közeledben tündér rejtezik,
Mondd ki vágyad, s hamarosan válasz érkezik!
Csiribi és csiribá – valóság az álom,
Tündérbűbáj száll feléd apró lepkeszárnyon.

A tündérek kedvelik e titkos küldetést,
Pedig a vágy, óhaj, sóhaj bizony nem kevés!
Így ha egyszer búslakodsz vagy magány keserít,
Szólítsd te is Csillagrét kedves tündéreit!

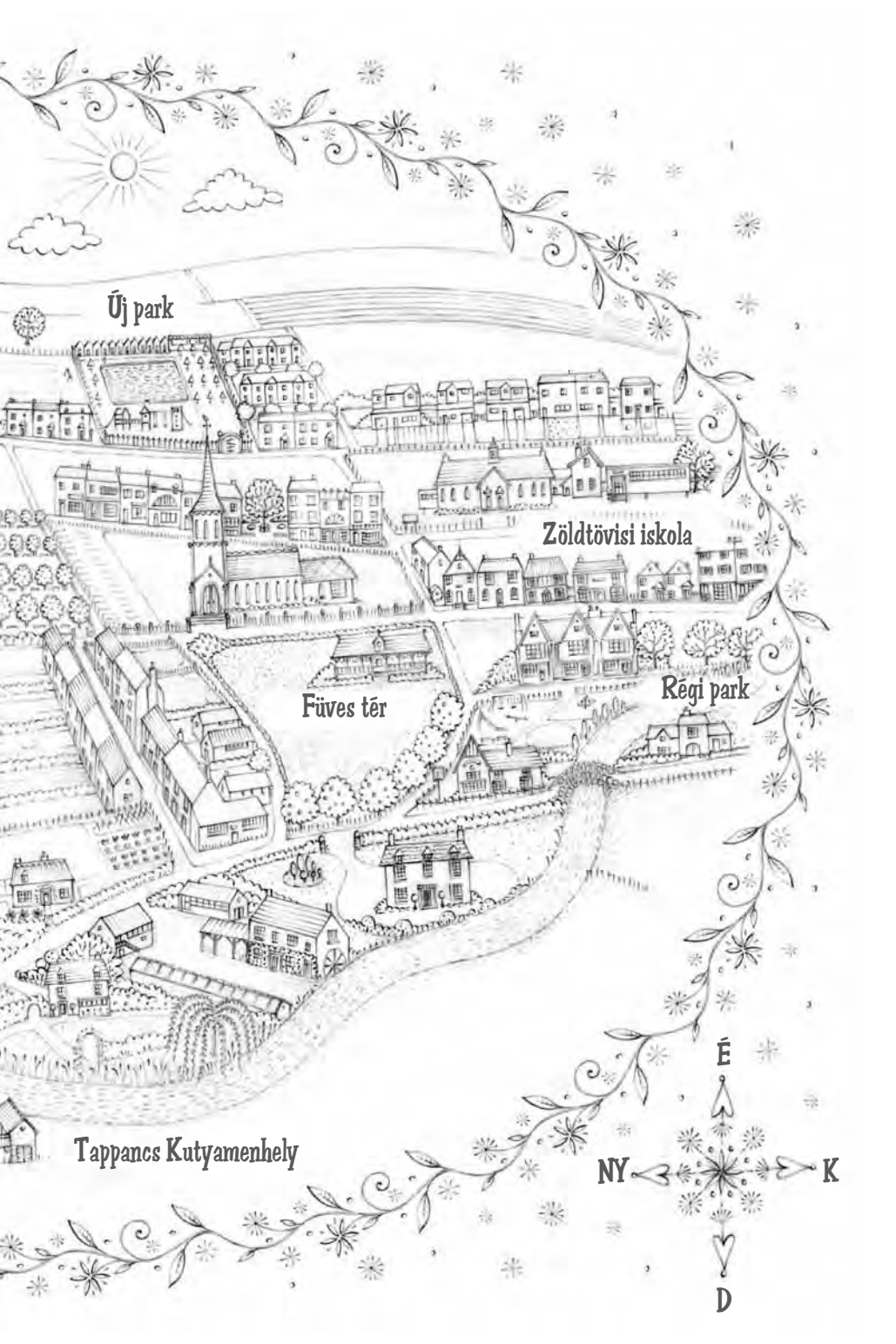
Taylorék Lovardája

Csillagrét

Holdsugár-erdő

← A szomszéd falu felé

ZÖLDTÖVIS FALU

Új park

Zöldtövisi iskola

Füves tér

Régi park

Tappancs Kutymenhely

Első fejezet

Harangvirág egy páfránylevélen üdögélt, és egy apró tollal legyezgette magát. Csillogó, halványkék szárnya lekonyult a hőségben. Esőre áhítózott, a levegő azonban forró volt és mozdulatlan, akárcsak az elmúlt hetekben.

A tündérke egy dongót figyelt, amely éppen álmosan ereszkedett le a Zöldtövis faluba vezető, gazzal benőtt útra.

Hirtelen sárga szárnyak villantak: egy másik tündér süvített el a rovar mellett, átsuhant a kerítés felett, és berepült a mezőre.

– Hát itt vagy, Harangvirág! – kiáltotta egy derűs hangocska.

– Százsorszép! – mosolygott Harangvirág a barátnőjére. – Hogy tudsz ilyen gyorsan repülni ebben a hőségben?

– Sürgős üzenetet hozok! – válaszolta Százsorszép, Harangvirág előtt lebegve. Rózsaszín szirmos százsorszépruhát viselt, szőke haját két copfba kötötte. – Pitypang királynő mindenkit összehívott! Gyere, menjünk!

– De hát mi történt? – kérdezte Harangvirág. Sötét fűrtjei legyezőszerűen terültek szét körülötte, ahogy Százsorszéppel a felhőtlen égbolt alatt suhant.

– Fogalmam sincs. De hamarosan megtudjuk!

A két barátnő kéz a kézben csatlakozott a Csillagrét fölött hömpölygő, csillogó tündérfolyamhoz. A tündérek a nagy tölgyhöz igyekeztek, amely úrnőjük, Pitypang királynő otthona volt. A fa Zöldtövis falu határában állt, Csillagrét sarkában.

– Harangvirág! Százszorszép! Várjatok meg!
– kiáltotta kórusban két hang. Zöld és rózsaszín villanással két tündér röppent ki a fűből.

– Rózsa, Borostyán! – rikkantotta boldogan Harangvirág. – Ti meg hol voltatok?

– A borostyánlevelek alatt ücsörögtünk. Ott kellemes hűvös van – felelte Rózsa. – Azt képzeltem, hogy egy madáritatóban lubickolok!

Rózsának derékig érő, világosbarna haja volt. Rózsaszirmokból készült ruhácskát hordott, amely jól illett halvány rózsaszín szárnyához. Harangvirággal összekulcsolták a kezüket.

– Az bizony jó lenne! – mosolygott Harangvirág. – Nem is tudom, mikor volt utoljára ilyen meleg.

– Gyertek már! – nógatta a többieket Százszorszép. – Nem ártana, ha kicsit csipkednénk magunkat.

Borostyán Százszorszéphez repült, és megfogta a kezét. Neki ragyogó, halványzöld szárnya és hosszú, vörös copfja volt, zöld ruhája borostyánlevelekből készült.

– Mit gondolsz, Pitypang királynő miért hívott össze minket?

– Hát, nem is tudom – mondta Százszorszép. – Talán azért, hogy csináljunk valamit ezzel az időjárással.

– Azt hiszem, igazad lehet – mondta Harangvirág. – Egyre nehezebb megakadályozni, hogy elhervadjanak a vadvirágaink.

A tölgy mellé érve Harangvirág orrát kiszáradt kéreg szaga csapta meg. A fa törzse körül százával heverték a zörgő, barna levelek.

Az évnek ebben a szakaszában a tölgy összes levele általában varázslatos tündérfényvel csillogott, ami az emberek számára csupán az ágak közt átsejlő napfénynek tűnt. Ma a levelek azonban csak sápadtan derengtek.

– Nincs valami jó színben a tölgy – ráncolta a homlokát Rózsa.

– Rengeteg levelet veszített – aggodalmaszkodott Harangvirág, és egy ágra telepedett. A másik három tündérke is leereszkedett mellé.

A törzs tövében lévő üregből harangocskák csilingelése hallatszott, és előlépett Pitypang

királynő. Aranyszínű köntöst viselt, ezüstszőke haja loknikban omlott a hátára, koronája fodros pitypangbimbó volt.

A tündérek néma csendben várták, hogy úrnőjük beszélni kezdjen.

– Tündérek, fontos dolog miatt hívtalak össze benneteket – szólt a királynő. – Tudom, hogy mindannyian milyen keményen dolgoztatok, hogy gondját viseljétek

a mezei virágoknak és füveknek ezen a forró nyáron. De minden igyekezetünk ellenére rengeteg levelet veszített a tölgy a hőség miatt. Így aztán elhatároztam, hogy készítünk neki egy különleges orvosságot, hogy megerősödjön, és új leveleket hajtszon. Minden tündércsapatnak adok egy listát azokról a hozzávalókról, amelyeket meg kell keresniük. Hét napon belül, félholdig kell összegyűjteni őket.

– Milyen izgalmas! – kiáltotta Százszorszép.
– Kíváncsi vagyok, hogy mi szerepel a mi listánkon!

A tündéreken látszott, alig várják, hogy segíthessenek. Sorban odamentek a királynőhöz, hogy átvegyék a hozzávalók háncsdarabokra írt jegyzékét.

Amikor rájuk került a sor, Harangvirág előrelépett. Pitypang királynő átnyújtotta neki a listát, majd elmosolyodott.

– Egy különlegesen szép tálra is szükségem lesz a szerhez. Harangvirág, elkészítenéd?

– Természetesen, Felség! – bólintott készségesen Harangvirág. Imádott barkácsolni, ezért aztán folyton szép szirmokat és csillagmohát gyűjtögetett, meg édességpapírt, amit az emberek szórtak szét. Ha egy tündérnek ajándékra vagy alkalmi ruhára volt szüksége, gyakran Harangvirágot kérték meg, hogy készítse el.

Miután a királynő az összes listát kiosztotta, sok szerencsét kívánt a tündéreknél, akik azonnal szét is széledtek, égve a vágytól, hogy elkezdjék a munkát.

Harangvirág kiröppent a rétre,
és egy gyönyörű, élénkpiros
pipacsmező fölött kezdett
körülni.

Barátnői köré gyűltek,
hogy tanulmányozzák a
listát.

– Egy nyolcszögletű boros-
tyánlevél – olvasta Borostyán.

– Majd én keresek egyet.

– Egy szirm egy vörös rózsá-
ról, amely tüske nélküli bokron terem. Ezt én
bevéllalom! – mondta Rózsa.

– Nem látom a listát! – méltatlankodott
föl-le röpködve Százsorszép. A nyakát nyúj-
togatva próbált átkukkantani Harangvirág
válla fölött.

– Na, így már jobb! Egy szirm egy olyan
százsorszépről, amelynek pontosan száz
szirma van – olvasta. – Ó, én ezt hipp-hopp
megtalálom!

Barátnői kuncogni kezdtek. Hőség ide
vagy oda, Százsorszépnek több energiája
volt, mint egy egész szentjánosbogár-rajnak.

Harangvirág felolvasta a listán szereplő utolsó tételt.

– Egy szép fehér harangvirág.

– A mindenit, Harangvirág, honnan fogsz te ilyet szerezni? – rémüldözött Százsorszép.

Harangvirág megrázta a fejét. A fehér harangvirág rendkívül ritka volt, és általában csak tavasszal virágzott.

– Sejtlemem sincs – mondta. – Segítetek majd keresni?

– Hát persze, hogy segítünk! – válaszolták kórusban a tündérek.

Harangvirág a magasba röppent.

– Gyertek, eszembe jutott egy hely, ahol sok ritka virág nő. Emlékeztek, hogyan repültünk át a zöldtövisi parkon, amikor tavasszal a virágágyásokat telepítették?

Három barátnője zizegő szárnyakkal eredt utána.

– Várj meg minket!

